

[Kyed.]

Overraskelse ogsaa for Regeringspartierne, at det nu alligevel finder Sted. Der er, tror jeg, to Forhold, der særlig har været medvirkende dertil. Det ene er det stadige og voldsomme Fald i Kornpriserne paa Verdensmarkedet, og det andet er den stadige og øgede Valutaknaphed, som Landet befinder sig i. Man har ikke noget imod at spare den mest mulige Valuta til Indkøb af Korn i Betragtning af den Stilling, som man i Øjeblikket befinder sig i med Hensyn til ikke at kunne skaffe Valuta til de nødvendige Raastoffer til andre Erhvervsgræne herhjemme. Det er derfor ganske urigtigt, naar Dagbladet „Politiken“ den 30. Juli skriver: „Først da Bondetoget nærmede sig, fik Oppositionen travlt med at være med i Arbejdet“.

Et saadant Angreb paa Oppositionen er jo ganske ved Siden af „Politiken“ er fuldstændig paa Vildspor. Det bekræftes ikke alene gennem det Forslag, som Oppositionspartierne vedtog i Landstinget i Maj Maaned, men ogsaa derigennem, at der, da vi begyndte Arbejdet i Landbokommissionen i Sommer, allerede i det andet Møde fremsattes Krav om en Kornordning inden Høst saavel af Konservative som af Venstre. Jeg maa derfor tilbagevise dette Angreb i „Politiken“ og endnu stærkere tilbagevise Statsministerens Angreb i Udtalelsen om, at det er Oppositionens Skyld, at Ordninger ikke er blevet gennemført.

En Udtalelse i „Dagens Nyheder“ af 23. Juli 1935 er lige saa uberettiget. Der staar her: Vi tager ikke fejl, naar vi forudsætter, at det er Venstres og Radikal-Socialismens forrygende indbyrdes Konkurrence om Husmandsstemmer, der er Skyld i, at et bedre Resultat ikke er naaet. Jeg maa i høj Grad beklage, at man fra visse Sider vil forfuske Sandheden og tilsløre, at Oppositionspartierne nu engang er Mindretals-Partier paa Rigsdagen. Vi maa her i Folketinget, hvis vi skal naa noget, forhandle os til Rette med Flertallet og den siddende Regering, og vi har mange Beviser paa, hvor uhyre vanskeligt det er; men det er vi jo henvist til, hvis der skal opnaas Resultater. Det er ogsaa den Stilling, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav Udtryk for, et Par Dage før der blev opnaaet Enighed i Udvalget, ved en Udtalelse paa et Møde, som blev afholdt paa Gl. Estrup, Søndagen den 21. Juli. Her udtalte det ærede Medlem: Jeg er ikke tilfreds med denne Pris — det var 13, 12 og 11 Kr. —, som jeg finder for lav, men naar der tilbydes en Kornagift

paa indtil 50 pCt. af Verdensmarkedets Priser, kan man ikke sige nej. Paa Baggrund heraf og paa Baggrund af Oppositionspartiernes almindelige Stilling, synes jeg, at en vis Side af Pressen skulde ophøre med disse urigtige og uberettigede Angreb paa Venstre. Jeg for mit Vedkommende har heller ikke været tilfreds med de Priser, der blev bragt i Forslag. Jeg har været meget utilfreds med den Pris, der blev ansat paa Rug; de 11 Kr., jeg havde ønsket at faa Prisen op til 12 Kr.

I dette Spørgsmaal som i andre stod Konservative og Venstre fuldstændig paa Linie med hinanden; men til Trods herfor lykkedes det ikke at opnaa en berettiget Forhøjelse af Rugprisen. Sagen er nemlig den, at her mødte man Spørgsmaalet: Prisen paa Rugbrød. Mange vil erindre, at der i den forrige Kornlov var en meget lav Pris paa Rug gennem en særlig Ordning, som man imidlertid i Praksis har fundet uheldig. Noget saadant vilde man fra alle Sider denne Gang undgaa, men til Gengæld vilde Regeringspartierne ikke gaa med til en højere cif-Pris paa Rug end 11 Kr. Dette er urimeligt saavel over for Rugdyrkerne som Helhed som over for den enkelte, der ønsker at ombytte Rug med Majs, thi han vil da komme til at betale Majsen efter et højere Pris-Grundlag end det, hvorefter han sælger sin Rug. Den sidste Betragtning erkendte Regeringspartierne Rigtigheden af, men Enighed i Spørgsmaalet opnaaede vi først ved 11½ Kr. for saavel Rug som Majs. For at opnaa dette stillede Regeringspartierne, hvad Ordføreren for Socialdemokratiet var inde paa, Krav om 2 Mill. Kr. til social Forsorg. Dette Krav maatte vi fra vor Side afvise, man kan ikke sammenblande en Ordning af den Art, der her er Tale om, med sociale Foranstaltninger; det er i øvrigt det, man stadigvæk har forsøgt at gøre fra Regeringspartierne Side, men det er uberettiget. Nu sagde det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, at denne Afvisning var et Udtryk for Oppositionens Stilling over for social Forsorg. Jeg maa tilbagevise en saadan Mistænkeliggørelse. Jeg vil dog mene, at Venstre i meget udstrakt Grad kan siges at have stillet sig paa et liberalt Standpunkt med Hensyn til social Forsorg. Det ærede Medlem siger, at vor Afvisning skal blive husket. Hvad mener det ærede Medlem med denne Udtalelse? Vi ved jo, at Socialdemokratiet ønsker ikke, at der skal fremsættes Trusler — hvorfor saa selv fremsætte saadanne?